



CHRISTOPHER HAUPT

mâna ta este un far

poeme din volumul „*deine hand ist ein leuchtturm*”

Omnino Verlag, Berlin 2021

consolează moartea în tine

ia moartea
de mână
și arată-i
viața.
ea este atât de singură.

dăruiește-i
miresmele
unei pajiști cu flori de vară.
căci ea nu o poate vedea.

bate toba dimpreună cu ea
în ritmul pulsului
inimii tale.
căci ea n-o poate auzi.

ia moartea în brațele tale
și cântă-i
un cântec domol de leagăn

căci ea-i atât de neajutorată
și atât de puternică
precum frica ta de ea.

încredere

mâna ta e un far
în ceața cuvintelor.

tu ghidezi în tăcere barca
inimii mele pierdute.

jurnalul ei de bord mângălit confuz
zace deschis
în poala tăcerii.

pe o ultimă pagină goală
copiii desenează luna
deasupra portului nocturn.

singur cu desăvârșire

dintr-odată se sting
lămpile stradale
dând la iveală strălucirea
pleiadele îndepărtate.

noi nu suntem singuri.
doar inaccesibili
în imensitatea vorace
de spațiu și timp.

două sonde poartă cu sine
strigătul unui prunc
dincolo în nemărginitul înghețat.

când nu vor mai fi deja demult
oameni pe pământ
acest țipăt va continua
să plutească

singur cu desăvârșire

în viață

lumini albastre pâlpaie
nervos în depărtare.

acalmie.înțepenire
succesivă a motoarelor.

display-ul mobilului
orbește în întuneric.

cântecul cicadelor.
două uși de mașină
deschizându-se fără grabă.

oameni coboară
ca aproape neuzit
să schimbe cuvinte
sub stelele nopții parfumate.

stări de agregare

frica se lichefiază
și curge ca și apa lacrimii

din ochi. ușor sărat
e gustul acestei ape.

tot ce este viu a venit cândva
din mare. am putea-o

evapora: fierbinte
ceață de abur în junglă

imponderabil și fermecat
de libelule dansând...

amintiri tandre

ridurile tale sunt adâncuri de vis
defilee prin care fluviul
vieții curge.

razele râsului tău
ți-aduc pe chip
momente fericite.

vocea ta blajină
se-aseamăna cu freamătul arborilor
în pădurea surzătoare a toamnei.

inima ta ostenită
e un toboșar fericit
la sfârșitul nopții de vară

iar părul tău argintiu
povestește basmul
despre căderea stelelor
în curgerea timpului.

stele blânde

cer fără lună - golașă
noaptea se învăluie
în mantii de nori.

o fugă de Bach
se repede tăcută la pământ.
„stele blânde” spui tu

de parcă limba ta ar fi
însăși parte a acestui omăt
așternându-se lin.

Christopher Haupt, s-a născut la Berlin în anul 1980, locuiește cu familia sa pe coasta frisiană a Mării Nordului. Ca parte a studiilor sale de germanistică, a petrecut șapte luni în Bourgogne și a lucrat într-o librărie din Paris. Din 2022 este activ în Asociația Scriitorilor Germani. Scriitori care l-au influențat au fost: Hilde Domin, Reiner Kunze, Günter Ullmann și Paul Celan. Poezia lui Friedrich Hölderlin și Georg Trakl îl emoționează profund. *”Adesea este nevoie de mult curaj pentru a te întâlni pe tine însuși și pe alții fără măști false.”*, afirmă poetul.

Traducere și prezentare: EUGEN D. POPIN.